

ת"פ 47244/01/11 - מדינת ישראל נגד נאור עבודי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 47244-01-11 מדינת ישראל נ' עבודי
בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נאור עבודי

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי

ב"כ הנאשם עו"ד אלון רפפורט

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום ובו חמישה פרטי אישום, כולם עוסקים בעבירה של פגיעה בפרטיות ובשניים מהם יוחסה לנאשם אף עבירה של איומים. כולם מכוונים כלפי המתלוננת - ר' ס'.
ר' ס' שימשה בחברת "*****" כממלאת מקום מנהלת מחלקה ועבדה יחד עם הנאשם כאשר הועסק בחברה זו בין החודשים מאי - אוגוסט 2007 עד שפוטרה.

המתלוננת סיפרה על חמישה אירועים שונים כדלקמן:

בערב פסח של שנת 2009 במהלך הארוחה המשפחתית קיבלה הודעה מחברת LOVE ME אל מכשיר הטלפון הפרטי שלה לאחר מכן המשיכה לקבל הודעות נוספות והבינה כי אין המדובר בבדיחה. משנכנסה לאתר זה, הבחינה כי פרסמה בו תמונתה, כתובתה פרטיה המזהים, מבנה גופה ועוד וכן צויין כי ניתן להגיע לכתובתה עם פרחים. לדבריה התמונה היתה לזו אשר פרסמה באתר הפייסבוק שלה.

מסמך של הכיתוב המופיע באתר הוגש - ת/3.

עם תום החג, כך סיפרה התקשרה אל האתר והם נאותו להסיר את הכרטיס שלה וזאת לאחר שעשרות אנשים התקשרו אליה לרבות בשעות המאוחרות של הלילה.

ביום 5/6/09 הגיעה עם בן זוגה אל הוריה והבחינה במקום בבחור אותו זיהתה כמי שעבד עימה ב"****", היא שמעה את אמה קוראת אליו לפשר מעשיו במקום ואת הבחור אומר כי הוא מחפש אחר משפחת ס'. משהשיבה לו אמה כי זוהי משפחת ס', השיב הבחור: "היא יודעת למה אני כאן". משביקשה האם לדעת אחר מי הוא מחפש, אמר הלה: "תגידי לה שהיא יודעת למה אני כאן ושזה לא ייגמר כאן". משאמרה האם כי היא תזעיק את המשטרה, השיב הבחור כי אינו חושש. אביה של המתלוננת סיפר כי הבחין בבחור זה בשתיים או שלוש הזדמנויות קודמות.

לאחד תקופה נוספת התקשרה אליה אמה וסיפר הלה כי הגיע אליה מכתב. המכתב - ת/1 - הוצג לבית המשפט.

זהו מכתב מודפס הנושא את התאריך 14/5/09 ומופנה אל המתלוננת וכותרתו: "משלוח דבר פרסומת בניגוד להוראות חוק התקשורת (בזק ושידורים)".

המכתב חתום על ידי הנאשם ונאמר בו כי ביום 11/5/09 בשעה 21.01 שיגרה המתלוננת אל הנאשם הודעה אלקטרונית הכוללת דבר פרסומת כהגדרתה בחוק הנ"ל וכי ההודעה נשלחה אל הדוא"ל שלו למרות שלא נתן הסכמתו המפורשת לכך ועל כן פעלה בניגוד להוראות החוק, אותן ציטט במכתב ועל כן דרש ממנה לחדול מכלך לאלתר, תוך שהסב את תשומת ליבה לאמצעים העומדים לרשותו על פי החוק האמור וכי אין במכתב זה כדי להוות ויתור על כל טענה מטענותיו או על סעד כלשהו וכיו"ב.

המתלוננת תארה כי לא היה כל מושג על מה מדובר וכי מדובר היה במכתב הזוי. היא לא ייחסה לכך כל חשיבות כיוון שממילא לא פנתה מעולם אל הנאשם.

עוד תארה המתלוננת כי כל אותה תקופה המשיכו להתקשר אליה גברים שונים ולהציע לה הצעות שונות וסוף דבר החליטה לגלות את מקורן ועל כן פנתה אל אחד הגברים שהתקשרו אליה ושאלה אותו כיצד הגיע אליה והוא הבהיר כי קיים אתר הנקרא "און וואן" שהו אאתר סקס וארוטיקה ועיסוי לגברים ובו מופיעים פרטיה לרבות תמונתה.

כרטיס המתלוננת באתר זה, הוצג לבית המשפט ת/2 ובו אכן מופיעה תמונתה, שמה, כתובתה, מספרי הטלפון שלה וכן הכיתוב: "אני מעניקה עיסוי לכל המעוניין (גברים בלבד) עיסוי מלא 200 ₪".

המתלוננת סיפרה בבכי כי טלפונים הגיעו גם למקום עבודתה והיא אכן נבהלה וחששה.

עוד המשיכה לתאר כיצד ביום 30/6/09 סיפרו לה הוריה כי הבחינו בנאשם בשעה 5.30 מחוץ לביתם והזעיקו

את המשטרה, אך זו לא הגיעה. השוטר הנחה אותם לעכב אותו זמן מה, אלא שסוף דבר הם נאלצו להניח לו ללכת.

מספר ימים לאחר מכן התקבל לביתם זר שושנים אדומות בלווית כרטיס ברכה ועליו הכיתוב: תודה נשמה אוהב אותך, נאור". (ת/4). על הכרטיס מצוי מספר הטלפון ושמו של הנאשם. או אז פנתה אל המשטרה ולחוקר אשר פנה אל חנות הפרחים נאמר כי הבחור שהזמין את הזר אמר כי הוא רוצה באופן ממשי את הבחורה.

המשטרה הנחתה את המתלוננת לבקש צו הרחקה מבית המשפט וכך עשתה.

המתלוננת סיפרה בבית המשפט כי מעבר לכל ההטרדות הרי שאותו זמן היה לה בן זוג והיא התקשתה עד מאוד להסביר את כל שיחות הטלפון המוזרות שקיבלה בשעות כאלה ואחרות, נוצרו מתח ואי אמון. היא עצמה חששה להישאר לבדה וכן חששה להגיע לבית הוריה בשל הנאשם. היא חששה להישאר לבדה במקום העבודה כיוון שהנאשם ידע היכן היא עובדת.

המתלוננת חזרה והדגישה כי מעולם לא היה כל קשר עם הנאשם ולא היתה מעורבת עם מאן דהוא בעבודתה ובוודאי לא במערכת יחסים קרובה, מעולם לא הביעה כלפי הנאשם רגש כלשהו ואינה יודעת מאין צבר את כל המידע עליה. היא ציינה כי היא חוששת ממנו לאורך כל השנים מאז.

משהוטחה בה טענת הנאשם כי היא זו שמטרידה אותו ורודפת אחריו הכחישה זאת מכל וכל וציינה כי מעולם לא יצרה איתו קשר.

בחקירה הנגדית אישרה המתלוננת כי היא לא ידעה שהנאשם הוא שפתח את אתר ההיכרות וכי המשטרה היא זו שגילתה עובדה זאת.

אביה של המתלוננת, י' ס' העיד גם הוא וציין כי הוא מזהה את הנאשם כמי שהסתובב ליד ביתם במספר הזדמנויות ופעם אחת אף עוכב על ידיהם והוזעקה משטרה, אלא שהמשטרה לא הגיעה סוף דבר.

בחקירה הנגדית מסר כי הגם שלא כך מסר במשטרה הרי שראה את הנאשם מספר פעמים אף לפני אותה פעם נזכרת לגביה העיד במשטרה.

אמה של המתלוננת, א' ס', ציינה אף היא כי אינה מכירה את הנאשם, אך היא מזהה אותו בשל שהגיע לביתם. לראשונה כך ציינה הגיע ביום שישי אחה"צ והסתובב בבנין. מששאלה אותו לפרש מעשיו, אמר שמחפש את משפחת ס' ומששאלה את מי הוא מחפש, השיב"ה היא כבר יודעת" משחזרה על שאלתה, השיב: "היא כבר יודעת, תגידי לה שזה לא ייגמר ככה ויעלה לה ביוקר". בהזדמנות נוספת הבחינה בו בכניסה לבית בשעת בוקר מוקדמת מאוד ואז הזעיקה את בעלה והם הזעיקו את המשטרה.

עוד סיפרה האם על הגעת זר הפרחים מנאור ועל הגעת המכתב המיועד למתלוננת ממנו ועל כך שלבקשת המתלוננת היא הקריאה לה אותו.

גם האם סיפרה על מתח, חשש ודאגות וחרדה מכל מי שנכנס לבנין וזאת במשך תקופה ארוכה מאוד.

הוגש פרוטוקול הדיון מתיק ה"ט 5377/07/09 בו פנתה המתלוננת וביקשה צו מניעת הטרדה מאיימת מפני הנאשם. המתלוננת סיפרה את גרסתה כפי שסיפרה אותה בבית המשפט בתיק זה ואילו הנאשם ציין כי המתלוננת היא זו המצוייה בקשר עם משפחתו והמשפחה היא שמפעילה עליו לחץ לשוחח עימה, כיוון שהמתלוננת אוהבת אותו ומעוניינת בקשר עימו. לדבריו, הוא אינו רוצה בקשר עימה ולא התקשר אליה. משהציגה המתלוננת את המכתב ואת הפתק שצורף לזר הפרחים וכיו"ב, השיב הנאשם לשאלות בית המשפט כי משפחתו היא שלחצה עליו לשלוח פרחים ואמרו לו כי יפגעו בו באם לא ייעשה כן .

למתלוננת ניתן צו כבקשתה.

כעולה מן המוצגים והמסמכים שהוגשו לבית המשפט הרי שלאחר פתיחת החקירה, פנו חוקרי המשטרה אל האתרים בהם פורסמו פרטיה של המתלוננת וקיבלו מהם את כתובות מהן נשלחו הפרטים. בעקבות כך ניתן צו חיפוש לביתו ולמחשבו של הנאשם. (ת/11, ת/14).

מאיר בומנדיל שהינו ראש צוות עבירות מחשב הונאות מרכז מסר בבית המשפט כי הוא היה אחראי על החיפוש במחשבו של הנאשם . העד תאר בפני בית המפשט באלו שיטות סרק את הדיסק הקשיח של המחשב ואת התוכנות שבמחשב ואת מסקנותיו גיבש בחוות דעת שהוצגה לבית המשפט (ת/15).

לאחר שהבהיר את דרכיו ושיטותיו וכל פעולותיו, ציין העד כי הגיע למסקנה כי המודעות באתרי האינטרנט פורסמו מתוך מחשבו של הנאשם .

העד הסביר כי במחשבו של הנאשם היו תוכנו כאלה המעידות על שימוש מתוחכם והבנה לרבות תוכנות המונעות השתלטות מרחוק על המחשב.

עוד הבהיר העד ותאר הכיצד למד זאת שאין לו ספק כי הכרטיסיות באתרי האינטרנט נפתחו במחשבו של הנאשם ולא רק הועתקו בלמחשב זה או נשמרו בו.

העד אישר כי אמנם אינו יכול לומר מי ישב מאחורי המקלדת והמסך בעת שהפעולות נעשו, אך הן נעשו ממחשב זה.

הוגשו ארבע ההודעות שמסר הנאשם במשטרת ישראל.

בהודעה מיום 7/7/09 (ת/12) מסר הנאשם כי הוא מכיר את המתלוננת אך אינו מצוי בקשר עימה. הוא ציין כי אין לו מה לעשות באזור ביתה, אם כי לעיתים הוא עושה "הליכות" גם באזור זה. הליכות אלה נעשות בזמנים לא קבועים והוא אינו זוכר מתי לאחרונה היה שם. משהוטח בו מועד מסויים בו נראה באזור ציין כי אינו זוכר וכי היה יום שעבר שם ואנשים פנו ואילו ושאלו שאלות.

הנאשם הכחיש כי הוא מתקשר אל המתלוננת בטלפון, אך ציין כי משפחתו עושה כן וכי גם המתלוננת מצוייה בקשר עם משפחתו וזאת מפני שהמתלוננת מעוניינת להיות חברתו ובני משפחתו אמרו לו כי היא אוהבת אותו. הוא עצמו אינו מעוניין לדבר עימה ובאם היא מעוניינת עליה ליזום זאת.

הנאשם הכחיש כי פתח את הכרטיסיות באתרי ההיכרויות ולטעמו הגישה המתלוננת תלונה על מנת לגרום לו לדבר עימה.

הנאשם אישר כי שלח זר פרחים למתלוננת, אך עשה זאת בשל שמפחתו הכריחה אותו לעשות כן והם אלה שאמרו לו את כתובתה. גם הפתק בו נאמר כי הוא אוהב א המתלוננת נרשם בלחץ בני המשפחה שהכריחו אותו לעשות כן.

בהודעתו מיום 7/7/09 (ת/8) הוטח בנאשם כי הוא נראה ליד ביתה של המתלוננת במועד ספציפי ואף צולם והוצגה לו התמונה והוא השיב כי היה יום שעבר באזור ואנשים פנו אליו ואף תקפו אותו והיכו אותו על לא עוול בכפו. משנשאל מדוע לא פנה אל המשטרה השיב בתשובה לא עניינית ומשנשאל שוב, השיב כי בעבר משתקף אותו שכן שלו הוא הגיש תלונה והמשטרה לא עשתה דבר.

עוד הטיח החוקר בנאשם כי הנה בהודעתו הקודמת מסר כי טרם שלח את זר הפרחים לא ידע את כתובתה של המתלוננת והנה הוא צולם שם שלושה ימים קודם לכן, הנאשם השיב כי עתה הוא יודע שזוהי כתובתה וכפי שמסר הוא עשה שם הליכה ואנשים תקפו אותו .

הנאשם הכחיש כי היה במקום בהזדמנויות נוספות ואף זוהה על ידי הדיירים.

בהודעתו מיום 97/09 (ת/13) ציין הנאשם כי הוא מסרב לחתום על האזהרה כיוון שמסר הכל בהודעה קודמת.

משהוצג בפניו המכתב שנשלח אל המתלוננת - ת/1, אישר הנאשם כי הוא כתב אותה, אבל ציין כי המשפחה שלו אמרה לו לכתבו .

אם כך, הטיח בו החוקר, הרי כבר ב-14/5/09 ידע את כתובתה של המתלוננת ולא כפי שמסר קודם לכן. הנאשם השיב כי לא ידע וכי משפחתו היא שמסרה לו את הכתובת והם אלה ששמו את המכתב בתיבת הדואר.

לשאלה מי בדיוק מבני המשפחה עשה זאת, השיב הנאשם : "משפחה שלי". וכך השיב לשאלות נוספות של החוקר. משהוטח בו כי משפחתו כלל אינה מכירה את המתלוננת השיב כי כולם משקרים. הנאשם השיב כי ליאור שבי הוא חבר שלו וכי המתלוננת היתה בחתונתו. לבקשת החוקר הוא מסר את מספר הטלפון שלו

ובנוכחות הנאשם התקשר החוקר אל ליאור. ליאור מסר לחוקר כי לאחרונה פגש בנאשם כאשר נקרא על ידי הוריו לשכנעו ללכת לבדיקה פסיכיאטרית. הוא ציין כי אינו מכיר את המתלוננת ומעולם לא שמע את שמה.

משנתבקש הנאשם להסביר זאת, ציין כי יתכן וליאור מפחד מהמתלוננת. הוא חזר על כך כי בני משפחתו הם שהכריחו אותו לשלוח זר פרחים ולשלוח את המכתב ועם זאת הכחיש כי פרסם את פרטיה באתרי האינטרנט.

בהודעתו מיום 12/8/09 (ת/6) הוטח בנאשם כי במחשבו נמצאו הוכחות ברורות כי הוא זה אשר פתח את הכרטיסיות על שמה של המתלוננת באתרי האינטרנט. הנאשם הכחיש את הדברים. הוא חזר שוב ושוב על התשובה "לא השתמשתי" באשר לכל שאלה שהופנתה אליו בנושא זה. וכן הכחיש כי נמצאים ברשותו תמונתה של המתלוננת או פרטיה.

אשר על כן הציג לו החוקר את פלטי המחשב ואת אשר נמצא בהם ועל כך השיב הנאשם: "זה לא יכול להיות". הוא עמד בהכחשתו את המעשים.

הוצג מזכרו של גובה הודעה זו, רס"ב שלומי ריקמן (ת/9) ולפיו סרב הנאשם לחתום על ההודעה כיוון שטען כי החוקר רשם דברים שהוא לא אמר ולא רשם דברים שהוא כן אמר.

בעדותו בבית המשפט סיפר הנאשם כי בשלהי שנת 2006 עבד בחברת "*****" תפקידו היה לסרוק מסמכים ולצורך כך היה שואל מדי פעם את המתלוננת אלו מסמכים עליו לסרוק. הקשרים ביניהם היו קשרי עובדה.

הנאשם סיפר בבית המשפט כי במהלך עבודתו במקום, המתלוננת צעקה לחברותיה כי היא אוהבת אותו וחברתה היתה ניגשת אליו מדי פעם ושואלת אותו שאלות אישיות על מנת להכיר אותו.

בחקירה הראשית משנשאל על ידי בא כוחו האם פתח על שמה כרטיסיות באתרי היכרויות, השיב כי היה לו מחשב בבית וכל מי שנכנס אליו הביתה יכול היה לגשת אל המחשב וכמו כן ציין כי היה מחובר אל האינטרנט וכמו שחדרו אל הפנטגון, ניתן היה לחדור אל המחשב שלו ולבצע ממנו פעולות.

משנשאל בר' בתך הקטנה האם ביצע את המעשים אם לאו, שב והשיב "המחשב היה נגיש לכולם" לשאלה נוספת כזו השיב: "אני לא הטרדתי את המתלוננת", בית המשפט שב ושאל אותו במפורש כי הוא נשאל האם פתח את הכרטיסיות באתרים אם לאו והוא שב והשיב: "אני לא הטרדתי את המתלוננת". משנתבקש להשיב בחיוב או בשלילה, שב והשיב: "התשובה שלי היא שהמחשב היה נגיש לכל אחד".

לשאלה נוספת כזו השיב כי לא הטריד אותה וכי אינו מכיר אותה וכי אין לו פרטים אישיים שלה.

הנאשם הכחיש כי הסתובב באזור ביתה של המתלוננת אם כי אישר כי נהג ללכת באזור זה

לגבי המכתב שנשלח אליה - ת/1, אישר כי הוא שלח אותו, אך הסביר כי הוא קיבל אליו דואר ספאם מאתרים שונים ושיתף את משפחתו בענין "ומשפחתי החליטה לשלוח, משפחתי שלחה לה את המכתב הזה".

לשאלות בית המשפט הבהיר כי לא הוא שלח את המכתב הגם שהוא חשד במתלוננת ומדוע? כיוון שהיא הגיעה לאירוע חתונה של אח של חבר שלו ולטעמו בשל שרצתה ש"יתחיל" איתה ולמחרת אירוע זה, שמע את אמו בשיחת טלפון שואלת האם התחיל עם המתלוננת.

לשאלה הכיצד כל התיאור הזה מתקשר לשליחת המכתב בדואר, השיב: "מכיוון שהורי רצו שאכיר את המתלוננת, חשדתי שזה אמצעי בשבילה להפעיל עלי לחץ ליצור איתה קשר" והמשיך בתשובה מבולבלת ובלתי עניינית.

הנאשם אישר כי שלח את זר הפרחים למתלוננת אך הבהיר כי הוריו הם אלה שרצו כי יהיה איתה בקשר והפעילו עליו לחץ ואף אמרו שיפגעו בו ועל כן שלח את הזר.

הנאשם ציין כי הוא נבדק ונמצא כשיר לעמוד לדין ואינו זקוק לטיפול.

בחקירה הנגדית נשאל הנאשם האם לאחר הגשת כתב האישום ולאחר שהעידה בבית המשפט המשיכה המתלוננת להטריד אותו וציין כי עשתה כן באמצעות הוריו. משנשאל הכיצד, הסביר כי הוריו מעוניינים כי יהיה איתה. לאחר שאלות חוזרות ונשנות נאלץ לאשר כי המתלוננת לא פנתה אליו כלל ועיקר בהזדמנות כלשהי.

לשאלה מדוע פנה לאחרונה וביקש צו הרחקה ממנה בבית משפט בבאר שבע, השיב כי היה זה על מנת למנוע ממנה אותו קשר שהיא יוצרת עם הוריו.

משהוטח בו הכיצד כל כך רצתה המתלוננת להיות איתו בעוד ששכל אותה תקופה היה לה בן זוג, השיב הנאשם: "ככה היא טוענת".

משהוטח בו כי ביתו וביתה של המתלוננת מצויים במרחק של כעשרים דקות נסיעה, השיב הנאשם כי נהג לעשות הליכות בכל חלקי העיר ואף עשה כן בשעות לא קבועות ובזמנים לא קבועים.

עוד ציין הנאשם כי הגם שהיה לו חדר בבי הוריו הרי שהמחשב שלו היה נגיש לכל ולרבות שני אחיו. לשאלת התובע האם אחיו הגדול מכיר את המתלוננת השיב בחיוב וציין שהוא מכיר אותה באמצעות הוריו, משנשאל האם המתלוננת היתה בביתם השיב כי הדבר יתכן אולם משנשאל האם ראה אותה, השיב בשלילה. משנשאל האם היא משוחחת עם הוריו בטלפון, סיפר כי במקום עבודה כלשהו שלו סיפרו לו העובדות שאינו יודע מה הקשר שלהן איתה על כך. משנשאל הנאשם מהו אותו מקום עבודה, ציין כי זהו מקום עבודה זמני ולא יכול היה לפרט מעבר לכך.

עדותה של המתלוננת עקבית, בהירה ברורה ונחושה. לא נמצאו בעדותה כל סתירות ופירויות. יתר על כן הודעה זו נתמכת בעדויות הוריה של המתלוננת ובראיות חיצוניות דוגמת המכתב שנשלח אליה, הפתק שצורף לזר הפרחים, הכרטיסיות שנמצאו באתרי האינטרנט והחומר שנמצא במחשבו של הנאשם והמעיד כי מקור הכרטיסיות הנ"ל באותו מחשב, וכפי שעוד יפורט להלן.

נתתי אמון מלא בגרסתה של המתלוננת.

כתב האישום וההליך שהתנהל בבית המשפט מעלה תמונה עגומה מאוד של הנאשם אשר חי בעולם משל עצמו ומסרב להכיר במציאות הסובבת אותו, גם כאשר זו מתייצבת מולו וטופחת על פניו.

הסבריו של הנאשם, כה תלושים, ונוגדי היגיון ושכל ישר עד כי הם מכמירים.

הטענה כי הוא אינו מטריד את המתלוננת אלא היא זו המטרידה אותו, מאוהבת בו ורודפת אחריו, אינה עולה בקנה אחד עם מבחני היגיון, שכל וישר והעובדות שהובאו בפני בית המשפט ועם זאת עמד הנאשם על טענות אלה שוב ושוב, תוך העלאת סיפורים חדשים מדי פעם, כגון שבמקום עבודה זמני כלשהו שלו שלא פרט את מהותו והמועד בו עבד בו, נאמר לו על ידי עובדות במקום, שאין הוא יודע את טיב קשריהן עם המתלוננת כי המתלוננת אוהבת אותו ומצוייה בקשר עם בני משפחתו.

כך גם עמד על טענתו משכבר כי בני משפחתו הם אלה שהכריחו אותו לשלוח אל המתלוננת את המכתב ואת זר הפרחים, הגם שהפתק שצורף לזר הפרחים אינו מעיד על לחץ וכפיה. הוא סרב כמובן לפרט מיהם בני משפחה אלה והסתתר מאחורי התשובה החוזרת ונשנית "המשפחה שלי".

לא למותר לציין כי מי מבני המשפחה לא הובא להעיד מטעמו של הנאשם ולתמוך בטענתו זו, כמו גם בטענה כי המתלוננת מצוייה בקשרים עימם וכיו"ב. יש לכך משמעות ברורה.

בחקירתו במשטרה לא העלה הנאשם כל טענה כי מאן דהוא עשה שימוש במחשב שלו וכיניתן היה לעשות כן. בבית המשפט שינה טעמו וציין כי המחשב היה נגיש לכל, ואף הפליג בעדותו ומסר כי כפי שנעשה למחשבי הפנטגון ואלה נפרצו, יתכן וכך נעשה בעניינו, הגם שבמקביל טען שפרטי המתלוננת כלל לא היו ברשותו או במחשבו.

במקביל לטענתו זו, יצויין כי תשובותיו בנושא זה היו מבולבלות ובעיקר מתחמקות ומתפתלות והוא סרב בעקשנות להשיב באופן חד משמעי לשאלה האם הוא זה שפתח את הכרטיסיות על שמה של המתלוננת.

גם בענין זה לא הובא מטעמו של הנאשם עד כלשהו לתמוך בטענה כי מחשבו היה נגיש לכל וכך גם לא הובא עד כלשהו לסתור את חוות דעתו של העד מאיר בומנדיל ומכאן שהוכח כי ממחשבו של הנאשם נפתחו שתי

הכרטיסיות באתרי האינטרנט על שמה של המתלוננת.

כבר מהודעותיו שבמשטרה עולה התחמקות והתפתלות באשר לתשובות הנוגעות להמצאותו של הנאשם באזור מגוריה של המתלוננת ובאשר לידיעתו את כתובתה. הוא הסתבך בתשובות סותרות והוכח כי הוא ידע את כתובתה עוד טרם המועד שמסר כי הוא הודעה לו. גם אם לטענו בני משפחתו הם שהכריחו אותו לשלוח את המכתב ואת הזר ומסרו לו את הכתובת, הרי שמיום משלוח המכתב כתובת זו היתה ידועה לו ולא כפי שמסר.

יתר על כן קיבלתי לענין זה את עדויותיהם של הוריה של המתלוננת אשר זיהו את הנאשם בקרבת ביתם כפי שהעידו בבית המשפט.

לאור כל האמור לעיל אני קובעת כדלקמן:

במהלך חודש אפריל 2009 פתח הנאשם בשמה של המתלוננת שני כרטיסים באתרי היכרויות, כמפורט בפרט האישום הראשון בכתב האישום ועל כן יורשע בעבירה של פגיעה בפרטיות, לפי סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות.

ביום 12/6/09, הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת ומשנשאל על ידי אמה את מי הוא מחפש ולפשר מעשיו השיב: "היא יודעת ותגידי לה שזה יעלה ביוקר. זה לא ייגמר ככה" וכן ציין כי אינו מפחד מהמשטרה שבדעת אם המתלוננת להזעיק.

היה במעשיו של הנאשם כדי לבלוש ולהתחקות אחר המתלוננת באופן העלול להטרידה וכן היה בהתנהגותו כדי לאיים, להפחיד או להקניט ועל כן יורשע הנאשם בעבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין ופגיעה בפרטיות, לפי סעיף 2 (1) לחוק הגנת הפרטיות, נשוא פרט האישום השני בכתב האישום.

ביום 15/6/09 הגיע אל המתלוננת מכתב אשר שלח אליה הנאשם ובו איום לבל תמשיך לשלוח אליו דברי פרסומת. בנסיבות שהובאו בפני בית המשפט ושתוארו בהרחבה לעיל, היה בכך משום התחקות והטרדת המתלוננת ועל כן יורשע הנאשם בעבירה של פגיעה בפרטיות, לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות.

אמנם ניסוח המכתב כלל אף איום שאם לא תחדל המתלוננת ממעשיה, ינקוט נגדה הנאשם בהליכים משפטיים, ברם לא מצאתי כי בנסיבות אלה ובדברים אלה יש משום איום המקים עבירה של איומים לפי חוק העונשין, והיה זה במסגרת הטרדתו את המתלוננת וציטוט הוראות החוק שאזכר במכתבו על מנת להטרידה.

על כן יזוכה הנאשם מהעבירה של איומים שיוחסה לו בפרט האישום השלישי.

ביום 30/6/1 הגיע הנאשם שוב לפתח ביתה של המתלוננת והיה בכך כדי לבלוש ולהתחקות אחריה באופן שיש בו כדי להטרידה, ועל כן יורשע הנאשם בעבירה של פגיעה בפרטיות, לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות.

ביום 3/7/09 שלח הנאשם למתלוננת זר פרחים בצירוף פתק בו הביע את אהבתו אליה והיה בכך כדי לבלוש אחרי המתלוננת ולהתחקות אחריה באופן שיש בו כדי להטרידה ועל כן יורשע הנאשם בעבירה של פגיעה בפרטיות, לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות.

ניתנה היום, י"ט אלול תשע"ד, 14 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים